

[Fuglsang.]

ved ekspropriation og oplyst, at sådan noget har været foreslået fra socialdemokratisk side for 30 år siden. Ja, det har det, og det har også været nævnt nogle gange i de mellemliggende år. Ministeren siger i sin fremsættelse, at han går ud fra, det ikke vil være muligt at få de radikales tilslutning. Det ved jeg selvfølgelig ikke, men selvom jeg må indrømme, at det ikke lød meget lovende, hvad det ærede medlem hr. Aage Fogh sagde, tror jeg dog alligevel, det var et forsøg værd at fremsætte ekspropriationsforslag. Var det ikke rart at få fastslået, hvor megen alvor der ligger bag de mange udtalelser, som jo også tusinder af radikale husmænd er gået ind for, så sandt som resolutionerne faktisk er vedtaget næsten enstemmigt? At der ikke skulle være brug for en ekspropriationsparagraf, vil være svært at påstå; der er i så høj grad brug derfor, at det efter min mening ikke kan være rigtigt at undlade at føre den ud i livet af angst for, om administrationsapparatet med dets nuværende sammensætning nu også kan bære det. Jeg tror virkelig, at hvis man bliver i stand til at gennemføre en så gennemgribende ændring, vil man også være i stand til at skabe et administrationsapparat, der kan mestre den side af sagen.

Som jeg indledningsvis sagde, kan jeg selvfølgelig tilsige den højtærede landbrugsministers forslag kommunisternes støtte. Men det er for lidt med dette forslag; det giver for lidt. Når man nu endelig begynder at røre ved de hellige familieoverdragelser, hvorfor så ikke tage skridtet fuldtud, sådan som husmændene gentagne gange har krævet det, fordi de ved, at en således udvidet forkøbsret er en forudsætning for, at denne kan få virkelig gennemgribende værdi? Netop derfor vil jeg også opfordre til, at man i udvalget gør et oprigtigt forsøg på at udvide forslaget i stedet for, som man før har set, at lade andre partier forringe det fra dets nuværende skikkelse.

Forslaget om at gøre den konjunkturbestemte rente obligatorisk samt forslaget

om ændring i beregningsmåden kan jeg fuldtud støtte.

Også det radikale partis lovforslag vil jeg kunne give min tilslutning. Jeg hørte nok, at den højtærede minister henviste til realkreditkommissionen, men det er jo nu, der er brug for ændringer; det er nu, det er nødvendigt at finde en løsning på de vanskeligheder, ungdommen må slås med for at kunne overtage de bestående brug. Jeg vil ikke bestride, at det er muligt, at kommissionen engang ad åre finder frem til et andet og bedre forslag, men så kan man til den tid tage sagen op påny. En henvisning til realkreditkommissionens arbejde kan efter min mening ikke være nok til ikke at hjælpe nu, da behovet er så stort, som det er. Det var derfor med tilfredshed, jeg hørte den højtærede minister erklære sin beredvillighed til at drøfte en foreløbig løsning.

Lad mig til slut sige: jeg vil selvfølgelig ikke modsætte mig de foreliggende lovforslags endelige gennemførelse; men de løser ikke problemet. Den endelige løsning må være en jordreform efter de linier, som husmandsbevægelsens program og seneste resolutioner angiver. Det, der må tilstræbes, er det, som de jyske husmænds formand, Andreas Søndergaard, udtrykker med ordene: den, der styrer ploven, skal også have jorden. Og hvad kan hindre, at dette mål nås, hvis der virkelig er ærlig vilje til at hjælpe?

Det ærede medlem hr. Sønderup advarede mod det farlige i at sætte enigheden på spil. Også jeg sætter pris på enighed, men, som det før er sagt, kan enighed købes for dyrt. Jeg vil gerne sige til husmændene: I kommer ikke til at stå alene; de krav, I stiller, er så retfærdige, at de vil få den samlede arbejderklassens støtte. På den baggrund vil jeg også tro det skulle være muligt at finde parlamentarisk basis for en virkelig demokratisk jordreform i Danmark.

Oluf Pedersen: Formålet med det foreliggende lovforslag er at skaffe jord til udstykning. Det er jo sådan, at alle har lige